

Prekratek korak

PROIZVODNJA ZA 6,7% VEČJA, A ZA 3% PREMAJHNA

Marec, april in december so bili bolj učinkoviti meseci. Najboljše planske realizacije so dosegle barvasta metalurgija (106,5), industrija gradbenega materiala (103,8) in lesna industrija (102,9). V celoti je celjska industrija realizirala plan leta 1965 z 98,6 odstotki.

Plan za leto 1965 so najslabše realizirale grafična (84,2), kemična (85,3) in raznovrstna industrija (87,3). V primerjavi lanske proizvodnje z uspehi v letu 1964 je najbolj napredovala tekstilna industrija (115,4), zelo dobro so šle lesna (109,9) in barvasta metalurgija (109,6) ter črna metalurgija (107,4) najmanj zadovoljiva pa je raznovrstna industrija (92,3).

Med posamezniki, ki so preseгли letni plan, je segla najvišje celjska opekarna (117,1), visoko se je vzpele tudi Vrvice (106,7) in cinkarna (106,5) ter še nekatere druge. Letni plan so najslabše realizirali Zična (59,7), Aero (81,7), Celjski tisk (84,2) in zlatarna (87,3). Vsega skupaj je pod planom 12 podjetij, vendar med

njimi osem nad 90%. Nad planom jih je šest. Ob primerjavi lanske proizvodnje z uspehi iz leta 1964 se je najvišje povzpela Toper (125,4), takoj za njim sta Vrvice (120,8) in TVO Skofja vas (115,4); a večina drugih podjetij je povečala proizvodnjo v povprečju za 3 odstotkov. Manjšo proizvodnjo kakor v letu 1964 beležimo v šestih podjetjih.

Manjši proizvodni uspehi so v mnogem tudi posledica nekaterih splošnih pomanjkljivosti. Redukcija električne energije je prizadela predvsem železarno Store, četudi so jo močno občutila tudi nekatera druga podjetja, skoraj povsod se je pojavilo pomanjkanje reprodukcijskega materiala in surovin (kovinska in tekstilna industrija), v mno-

gih podjetjih je še zelo zaostreno vprašanje iztrošene in zastarele strojne opreme (tudi v EMO), IFA in Aero pa sta bila prizadeta zaradi zakasnele dobave surovin oziroma delov iz uvoza.

V drugi polovici leta 1965 je opaziti povsod zmanjševanje delovne sile, ki pa je vendarle v primerjavi z letom 1964 bila še vedno večja. V končnem povprečju je bilo leta 1965 zaposlenih 1,8% več kot v letu 1964. Če bi torej merili produktivnost z razmerjem med povečanim fizičnim obsegom proizvodnje in številom zaposlenih, bi bil dejanski porast proizvodnje v letu 1965 za 4,8 odstotka večji od proizvodnje v letu 1964.

S temi uspehi ne moremo biti najbolj zadovoljni, četudi jih opravičujejo določeni splošni pogoji v lanskem gospodarstvu. Da se je v mnogem položaj umiril in da se je gospodarstvo v celjski občini znova vključilo v tok rasti, pa nam predvsem kažejo uspehi v decembru, ki — razen redkih izjem — kažejo občutno rast.

CINKARNA MED IZVOZNIKI DALEČ V OSPREDJU

Tri četrtine konvertibilne

LETNI PLAN IZVOZA PRESEGLI ZA 5,4 ODSOTKOV

Lanski izvoz v celjski občini je bil zelo zadovoljiv, saj je v skupnem izvozu za 13,4% večji kakor v letu 1964. Četudi je svoj letni načrt izvoza presegle kar osem izvoznikov, jih je pet za načrti zaostalo. Najbolj je izvozni plan presegle Aero (za 111,4%), uspešni so bili tudi Etol (35,6%), Toper (30,5%) in EMO (23,3%), medtem ko so drugi izvozniki presegle svoj letni načrt v manjših odstotkih.

TVO Skofja vas, ki se je lani prvič pojavila med izvozniki, je svoj načrt izvoza uresničila samo s 7,7 odstotkov. IFA, Zična in Železarna Store so ga izpolnile približno do

tričetrt, a LIK Savinja je samo malenkostno zaostala (97,8%).

Precej drugačna je sicer podoba izvoza in razvrstitve izvoznikov, če jih ocenjujemo po dolarski vrednosti. Cinkarna je daleč pred vsemi, saj je vreden njen izvoz v letu 1965 pet milijonov 317 tisoč in 647 dolarjev. S tem izvozom je Cinkarna zajela 43,6% vsega izvoza v občini, a 77% svojega izvoza je plasirala na tržišče s konvertibilnimi valutami. Po vrednosti izvoza je prva za Cinkarno LIK Savinja (1.956.380 dolarjev), potem Toper (1.565.450 dol.), EMO (1.559.558 dol.) in Železarna

Store (660.016 dol.). Med sto in 320 tisoč dolarjev po vrednosti izvoza so se razvrstili Zlatarna (107.184 dol.), Libela, Zična, Aero in Metka (317.707 dol.), IFA in ETOL sta dosegla vsak okoli 70 tisoč dolarjev, TVO Skofja vas pa je dosegla 1.155 dolarjev.

V občinskem povprečju ugotavljamo, da je bil lanski izvoz še bolj usmerjen na tržišča s konvertibilnimi valutami, saj je 70,6% vsega izvoza usmerjen v konvertibilnost, v vzhodnoevropske dežele smo izvozili 21,2 odstotka, drugih 8,2 odstotka pa na ostalo klirinško področje.

LANI ZA 30 ODSOTKOV VEČJI DOHODKI

Četudi razpolagamo samo s podatki za enajst mesecev, je zelo verjetno, da december ni bistveno vplival na spremembo razmerja. Gibanje povprečnih osebnih dohodkov v letu 1965 dokazuje, da so v začetku leta večidel povsod močno povečali osebne dohodeke (povprečno za 42 odstotkov), medtem ko se je razmerje ob koncu leta v primerjavi z letom 1964 nekoliko ublažilo,

saj je le za kakšnih 25% večje v letu 1965.

Povprečni osebni dohodek v gospodarstvu je bil 59.642 din, nad tem povprečjem pa so industrija (60.711), trgovina (61.188) in gozdarstvo (71.619). V negospodarskem področju je bil povprečen osebni dohodek lani 74.565 dinarjev, nad tem povprečjem pa so zdravstvo (74.581), ljudska prosveta (79.257),

socialno zavarovanje (79.258), šolstvo (79.896), lekarna (88.926) in družbene organizacije (89.846).

Med posameznimi delovnimi organizacijami v industriji ima najvišje povprečje Etol (84.983), najnižje povprečje pa Toper (44.828). Povprečje nad 80.000 je doseglo še Elektro Celje, pod 50.000 pa so še Metka, Opekarna Ljubecna in TVO Skofja vas. V negospodarskem področju so najvišji povprečni osebni dohodki v letu 1965 v poslovnih združenjih (103.318), najnižje povprečje pa imajo v socialnem varstvu odraslih (54.712).

Kdo bo kandidiral?

V občini Slovenske Konjice je okoli 1300 ljudi, ki bi po določilih novega republiškega zakona spadali v skupino kmečkih zavarovancev. Tako bodo morali do 15. februarja, kakor določa odlok republiškega socialnega zavarovanja, izvoliti tri predstavnike v organe upravljanja s skladom zdravstvenega zavarovanja.

Zaradi razmeroma kratkega roka za izvolitev predstavnikov so v konjski občini pospešili razprave, ki zdaj odločajo o volilnih enotah in kandidatih. Za določitev volilnih enot je nujno, da poprej še natanko preverijo število kmečkih prizivalcev, ki sodijo v skupino kmečkega zavarovanja, nakar bodo mogli tudi dokončno določiti volilna območja. Vsekakor pa je že zdaj očitno, da bodo volilne enote v območju Loč, Slovenskih Konjic in Zreč.

Kakor o območju, ki bi ga naj zajemale posamezne volilne enote, tako razpravljajo tudi že o kandidatih, ki bi naj zastopali kmečke zavarovance s posameznega območja. Za vzhodno območje občine predlagajo nekateri kmeti Vinka Volčiča iz Perevca pri Tepanju in Alojza Lovca iz Loč, za območje Zreč in Slovenskih Konjic predlagajo Jožeta Petelinčiča iz Gabrovelj pri Zrečah in Ločnikarja z Resnika na Pohorju. Na zborih in pred volitvami bodo lahko kmetje-zavarovanci predlagali še druge, ki bodo zanje šteli, da jih bodo najbolj ustrezno zastopali v organih zavarovanja.

Da bi bila pri volitvah zagotovljena kar največja udeležba in zato

zares demokratična in vsestranska izbira kandidatov, so se odločili, da bi imeli volitve v nedeljah in sicer 6. in 13. februarja. Na teh sestankih, združenih z volitvami, bodo še enkrat pojasnili pogoje in ugodnosti zavarovanja, da se bodo mogli udeleženci še enkrat o vsem, kar jim doslej ni jasno, dokončno pogovoriti.

Priloge v Slovenskih Konjicah za te volitve so torej zelo obširne, kar že vnaprej zagotavlja, da bodo pravilno odločili tako o območjih, ki jih bodo obsegala posamezna volišča in o kandidatih, ki jih bodo izvolili.

V. L.

LANSKI TURISTICNI PROMET

MANJ DOMAČIH GOSTOV

Lani je bilo v Celju 1.129 manj domačih gostov kakor v letu 1964. Približno toliko pa je bilo več tujih gostov. Skladno s to uravnoteženostjo se je tudi število prenočitev povečalo le malenkostno (2,6%). Tudi v povprečnem številu dni, ki so jih domači in tuji gosti prebili v Celju, nas ne more zadovoljiti. V celoti se je sicer bivanje v Celju podaljšalo od 4,7 dni v letu 1964 na 4,8 dni lani. To povečanje pa gre le na račun domačih gostov, ki so lani za 0,2 dni dalje časa vztrajali v Celju kakor v letu 1964, medtem ko so tuji gosti lani odšli iz Celja še prej kakor v letu 1964.

PRVA REELEKCIJA PRVI PROBLEMI

(Nadaljevanje s I. strani)

Sam začetek izvajanja reelekcije kaže tudi na to, da marsikje sploh niso razumeli, kaj reelekcija pomeni in so jo v posameznih primerih zamenjavali celo z rotacijo. Zabeležili smo celo primer, ko si je direktor (ki je bil na svojem delovnem mestu dokaj učinkovit, kar kaže na njegovo sposobnost) že poiskal novo delovno mesto in si uredil vse potrebno za spremembo službe, ker je bil prepričan, da MORA zapustiti svoje dosedanje delovno mesto. Kasneje se je ponovno prijavil na razpis svojega dosedanjega delovnega mesta in ni dvoma, da ga delovni kolektiv bo ponovno izvolil...

Nerazčiščenost idejnih problemov okrog reelekcije je imela za posledico ustvarjanje določenega psihološkega pritiska na direktorje delovnih organizacij, ki se je kazal predvsem v dejstvu nepravilnega reagiranja do direktorjev s strani ambicioznih posameznikov, ki so v delovnih organizacijah ustvarjali vzdušje, čes prišel je čas, da našega direktorja zamenjamo in poiščemo drugega. Skrajnost takega odnosa in ravnanja je prišla do izraza v primeru, ko je predsednik izvršnega odbora sindikata v neki naši delovni organizaciji prišel k direktorju podjetja in ga vprašal, kdaj lahko skliče sestanek izvršnega odbora, ker se morajo pomeniti o tem, kako bodo direktorja »nesli« in kdo ga bo zamenjal! Res je, da so bili taki in podobni primeri osamljeni, vendar kažejo, da politične priprave na samo reelekcijo niso bile v zadostni meri učinkovite, kljub temu, da so vodstva političnih organizacij v komuni pravočasno ukrenila vse potrebno, da bi bile politične priprave čim temeljitejše in sama izvedba čim bolj demokratičnejša, predvsem pa objektivna in uspešna.

Kot poseben in svojstven problem se v sklopu te problematike poraja vprašanje, kako izoblikovati objektivne, realne poštene kriterije, po katerih naj delovni kolektivi ocenjujejo uspešnost oziroma neuspešnost vodenja delovne organizacije po dosedanjem direktorju. To vprašanje je brez dvoma osrednjega pomena, saj se nekateri splošni principov za vse delovne organizacije, razen nekaterih najsplošnejših, ne da postaviti in jih je potrebno izoblikovati v vsaki delovni organizaciji posebej. Ti kriteriji predstavljajo po svoji vsebini in pomembnosti širok razpon, ki se odvíja čisto od ekonomskih in ostalih delovnih uspehov delovnih organizacij, pa do obeležja in značaja ter stopnje razvitosti samoupravnega sistema. Vsi ti kriteriji so pri posameznih ka-

tegorijah zaposlenih dobivali različni pomen, zato so bile tudi različne ocene in različne tendence glede vrednotenja uspešnosti dosedanjega vodilnega kadra.

Nekateri so v ospredje postavljali samo delovne uspehe delovne organizacije, drugi so zopet pripisovali največji pomen vsebini odnosov in tretji so ocenjevali kot najpomembnejše odnos do samoupravnih organov in podobno. Vse to pa je seveda pogojevalo določeno zmedo, vnašalo v delovne organizacije neprijetno vzdušje in na koncu koncev vplivalo na popuščanje pri delovni disciplini, predvsem pa izpostavljalo direktorje najrazličnejšim obravnavam, ki zanje niti niso bile prijetne niti jih niso zaslužili, ker so bile čestokrat neobjektivne in nemalokrat tudi zahrbtne.

Določeni oportunisti in nerazumevanje bistva reelekcije pa se kaže predvsem v razpisih oziroma razpisnih pogojih. Element izobrazbe stopa ob vseh razpisih premočno v ospredje, čeprav je to izredno pomemben činitelj, vendar mu pri sposobnosti vodenja in organiziranja dela v delovni organizaciji nikakor ne gre pripisovati izključnega pomena. Dejstvo je namreč, da imamo med našimi dosedanji direktorji precej takih, ki nimajo »ustrezne« formalne izobrazbe, pa so pri svojem delu tako učinkoviti in dosegajo take rezultate, da bi bila škoda za kolektive in za širšo družbeno skupnost, če bi pri ponovni izvolitvi ne bili izvoljeni.

Delovna praksa, predvsem na »vodilnih delovnih mestih« je v večini naših razpisov postavljena tako, da avtomatično izključuje možnosti kandidiranja tudi mlajšim kadrom, ki imajo vse ostale pogoje in so s svojimi dosedanji uspehi pokazali, da so sposobni tudi odgovornejšega dela. Največkrat pa je v zvezi z delovno prakso v razpisih možno ugotoviti, da je le-ta v svoji formulaciji prilagojena tako, da edino dosednji direktor v celoti izpolnjuje njene zahteve. Ta problem se kaže predvsem v nekaterih manjših delovnih organizacijah in opozarja na to, da stopnja zavesti kot bistveni element za uspešno izvedeno reelekcijo ni povsod taka, s kakršno naj bi čestokrat računali in kakršna bi v resnici morala biti.

Ti problemi kažejo, da smo že pri prvi izvedbi reelekcije naleteeli na določene težave, ki bi se jim z učinkovitejšimi političnimi predpripravami, predvsem pa z jasnimi stališči, brez nadaljnje ga lahko izognili, s čimer bi preprečili marsikatero neprijetno posledico, ki so se ob tem pojavljale. BERNE STRMCNIK

S ČLANSKO IZKAZNICO AMZ PO SVETU

Mnoge ugodnosti

POPUSTI V CAMPINGIH IN DRUGE USLUGE

Avto-moto zveza Jugoslavije se razrašča in izpopolnjuje iz leta v leto skladno z razvojem avtomobilizma, s pomočjo številnih avto-moto društev uvaja novo obliko pomoči voznikom, bodisi med vožnjo ali za vzdrževanje avtomobilov pa tudi za posvetovalno in pravno pomoč.

Avto-moto društvo »Slander« v Celju je eno izmed najboljših v Sloveniji, zaradi česar je tudi vsako leto v društvu več članstva. V nasprotju z mnogimi drugimi društvi, ki jih poznamo samo po imenu, je to društvo leto in dan živahno in aktivno, za kar je lani prejelo vrsto republiških priznanj. In člani so zelo zadovoljni; pa saj so lahko!

Člani imajo vrsto ugodnosti: neomejeno število uslug med vožnjo, ki jo nudijo uveljavljena rumena vozila »Pomoč in informacije«. Vse te usluge so za člane brezplačne, plačati morajo samo morebitni material. Rumena vozila imajo s sabo tudi gorivo in mazivo, v kolikor bi kdo zaradi nepredvidnosti ostal na cesti brez tega. V svoji delavnici

popravljajo članom vozila po lastni ceni, vse te usluge pa veljajo za člane tudi v vseh evropskih deželah. Naši vozniki, člani AMD, ki potujejo v tujino, si lahko oskrbijo še druge ugodnosti: dvignejo lahko garantno pismo v vrednosti 270 švicarskih frankov, s čimer lahko plačajo popravila, prevoz in druge stroške v tujini, v kolikor jim vozilo odpove. Za potovanje lahko dvignejo bencinske bone za nakup bencina v tujini, pri šatorenju doma in v tujini imajo v avtocampih 30% popusta.

Avto-moto društvo je izšolalo že vrsto voznikov, a za vse tiste, ki imajo vozniški izpit, vendar še nimajo vozila, pripravljajo zdaj kondicijske vožnje z avtomobili ADM. Vsak nov član dobi ob vpisu vrsto priročnikov, avtokart, temeljni zakon o varnosti prometa, razne značke in drugo. ADM »Slander« se ukvarja še z raznimi prireditvami in organizacijo vozniškega turizma, v kar sodi tudi celjska transverzala. O delu AMD »Slander« bomo še pi-

sali, vsem tistim, ki bi radi zvedeli še kaj več, pa priporočamo, da se zglasijo v društveni pisarni v Cuperjski 8, telefon 28-63. Srečno vožnjo!

VEČ TON – MANJ KM

Lani so v celjski občini prepeljali z avtomobili 152.587 ton blaga, kar je za 11% več kot v letu 1964, vendar kaže podatek o prevoženih ton-skih kilometrih, da so bile relacije prevozov krajše skoraj v recipročni vrednosti z letom 1964. Pri potniškem prometu je razmerje ravno nasprotno, saj so se podaljšale razdalje prevozov skoraj za 29 milijonov potniških kilometrov, a število potnikov se je povečalo za milijon in pol.